

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

FRANCIE a ŠPAÑELSKO 2016

Gorges de la Nesque - Francie

Den 1

Sobota 21.5. 2016, 16°C, 8:30 h, Třebívlice CZ

Auto 266 520 km, ujeto 674 km

Moto 28 467 km, ujeto 111 km

Ráno se dělá pěkně a venku svítí slunce. Dobaluji poslední věci na motorku, rozloučím se s holkama a vydávám se na cestu. Je něco málo před 9h. Dojedu do Libčevse, kde tankuji (13,8 l, 28,20 Kč/l, 369 Kč, ujeto 3 km, tachy 28 479 km). Po natankování pokračuji dál v cestě směrem na Louny. Po cestě potkávám rodiče Káti, kteří jednou k nám za holkama. Mířím na Žatec a dál na Kadaň. Dávám si první zatáčky a jedu okolo Ohře na Klášterec n/O. Najíždím na hlavní silnici č. 13 směr Karlovy Vary. Projedu Ostrov a pak odbočuji na Hrádek. Po chvíli hledání a nějakém tom telefonátu dojíždím k Lukášovi domů. Zaparkuji moto. Převléknu se do kraťasů. Sundávám bagáž z motorky a dávám jí do kufru auta. Naložím také motorkářské oblečení, které jsem měl na sobě. Lukáš už má naloženo. Mezitím si dáváme kafe. Pak jedeme pro vozejk a po připojení nakládáme motorky. Po naložení je pořádně ukotvíme. Zabere nám to docela dost času. Hotovo máme před 12h. Vydáváme se dál na cestu. Venku je pěkně, teplo a sem tam mraky. Projedeme Karlovy Vary a míříme mimo dálnici na Cheb. Zastavíme ještě u krámu, kde dokoupíme nějaké zásoby k jídlu a pití na první dny přesunu. Pokračujeme na Cheb, před Chebem dotankujeme (47,3 l, 25,50 Kč/l, 1205 Kč, ujeto 44 km, tachy 266 564 km). Projedeme městem a míříme na hranice. Po chvíli jsme v Německu. Jedeme na Weiden. Dojíždíme k dálnici 93, najedeme na ní a míříme na Regensburg. Po několika desítkách kilometrů odbočujeme na dálnici A6 směr Norimberk. Venku je stále pěkně a teplota je 20°C. Zastavujeme na první pauzu asi tak 50 km před Norimberkem. Jedeme dál, okolo města se upravuje dálnice, tak je tu spousta dopravních omezení. Dostat se za Norimberk trvá docela dlouho. Děláme další pauzu asi 80 km před Heilbronnem. Po pauze zase jedeme dál, dojedeme před Karsruhe, kde najedeme na dálnici A5 a míříme na jih. Míříme na Freiburg im Breisgau. Projedeme okolo a za chvíli už jsme u odbočky na dálnici A36 na Francii. Přejíždíme Rýn a jsme ve Francii. Pokračujeme dále na Mulhouse a Belfort. Slunce zapadá a je znát, že jsme vyrazily od Lukáše později, než normálně. Opouštíme dálnici a platíme první mýto 2,8 €. Do města přijíždíme chvíli po 21h. Dojedeme ke kempu, kde už jsem několikrát byl. Problém je, že je brána zavřená. Podaří se mi

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

zavolat na majitele a ten nám bránu otevře a pustí nás dále. Už jsem měl strach, že budeme muset hledat něco jiného. Zajdu na recepci vyřídít ubytování. Platím za nás dva, auto a vozejkem a dva stany dohromady 17 e. Zajedeme na místo a postavíme stany. Uděláme si večeři. Mám menší problém, protože nemůžu najít lžící. Tak to bude asi to, co jsem letos zapomněl. Pomalu se ochlazuje a tak dáme koupel a jdeme spát.

Den 2

Neděle 22.5. 2016, 20°C, 9 h, Belfort F

Auto 267 194 km, ujeté 518 km

Vstáváme ráno v 8h. Venku je naprosto modro bez jediného mráčku. Stany a všechno okolo je klasicky orosené. Děláme si snídani a mezitím sušíme stany na slunci. Balíme věci a kemp opouštíme v 9h. Volá Káťa, že doma není voda ve studni. Jakmile odjedu, tak jsou nějaké starosti. Když jsem doma tak všechno funguje normálně, ale jakmile odjedu, tak je hned co řešit. Jedeme zase dál po dálnici a zastavujeme na pumpě u Mandeure na natankování (46,4 l, 1,27 e/l, 59 e, ujeté 663 km, tachy 267 227 km). Po parkovišti se tu prochází kačena s mláďaty. Po natankování a krátké pauze se vracíme na dálnici. Jedeme dál na Besancon. V Besanconu opouštíme dálnici a platíme zase mýto 7,6 e. Projedeme okolo města a najedeme na silnici N83. Míříme po ní na Lons-le-Saunier. Po cestě se zatahuje a začíná foukat vítr. Ochlazuje se na 19°C. Zastavujeme u supermarketu v Polygny, kde už jsem se několikrát zastavoval. Musím zajít koupit především lžící, která, jak jsem včera u večere zjistil, mi chyběla. Prodávají je, jen v balení po třech. Tak koupím lžící i vidličku. Koupíme i nějaké místní zásoby. Vracíme se zpět k autu a jedeme zase dál. Po chvilce začíná pršet. Cestou potkáváme několik přeháněk, ale žádná z nich není taková, že by po ní zůstala mokrá silnice. Projíždíme Lons-le-Saunier, a dál míříme na Bour-en-Bresse a Lyon. Před Lyonem zase najedeme na dálnici a už držíme směr Marseille. Zastavujeme u benzínky na kafe. Pokračujeme dál, venku je zataženo a pěkně fouká. Teplota je jen 18 – 19°C. Projíždíme okolo Valence a dostáváme se na břeh Róny. Míjíme Montelimar a u Bollene sjíždíme z dálnice. Platíme zase další mýto 14,3 e. Jedeme do Pont-st-Esprit. Do města přijíždíme po starém mostě. Projedeme městem a jedeme kousek za město, kde je kemp. Dojedeme do kempu k recepci, kde už na nás mává jeho majitel. Jako už klasicky si mě pamatuje. Domlouváme se na ceně 14,12 e. Pak se s majitelem domlouváme, že bychom si tu u něj nechali auto i s vlekem a dál už pokračovali na motorkách. Říká, že to není žádný problém. Jdeme se ubytovat a postavit stany. Později děláme jídlo a relaxujeme po zbytek dne. Venku je zataženo, ale neprší. Na nebi se to nějak honí tak uvidíme, co z toho bude. Večer začíná pršet tak se jdeme schovat do stanů.

Den 3

Pondělí 23.5. 2016, 7°C, 9 h, Pont-st-Esprit F

Moto 28 578 km, ujeté 322 km

Celou noc prší a fouká docela silný vítr. K ránu pak přestalo foukat a později konečně přestalo i pršet. Když vylezu ven ze stanu nebe je zase naprosto modré a vymetené. Nikde není vidět ani jediný mráček. Je to až neuvěřitelné. Jsme zvyklí z našich končin, že když je takhle hnusně, že to tak vydrží i několik dnů. Zato je, ale pěkná kosa. Teploměr ukazuje pouhých 7°C. Všechno je mokré. Děláme si něco k snídani a mezi tím sundáváme motorky z vozejku. Dáváme na ně brašny a ostatní potřebné vybavení. Postupně sušíme a balíme mokré věci a stany. V autě necháváme jen náhradní oblečení a podobně. Později zaparkujeme auto na domluvené místo s majitelem kempu. Po 10h máme hotovo, zabaleno a jsme připraveni vydat se na cestu na motorkách. Rozloučíme se s majitelem a vydáváme se z kempu na silnici. Míříme po ní kousek zpět na sever a pak odbočujeme podle hnědých značek do kaňonu Ardeche. Hned se vrháme na spoustu zatáček a užíváme si jízdu kaňonem. Je nádherně, ale

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

trošku chladno. Cestou kaňonem zastavujeme na několika vyhlídkách. Kocháme se pohledem na okolní krajinu na samotný kaňon a řeku na jeho dně. V poslední části kaňonu zastavujeme u Pont-de-Arc. Je to příjemná změna, takhle před sezónou. Je tu několik lidí, ale vůbec tu nejsou takové návaly jako, když jsme tu byli v létě s holkama. Není vůbec problém někde zaparkovat. Vlastně parkujeme hned vedle vyhlídky na Arc. Je tu spousta motokářů. I na plážích dole u řeky je jen pár lidí. Opouštíme kaňon a vydáváme se po D579 na Barjac. Z Barjacu míříme podle značek na Saint-Ambroix, kde se napojíme na D904 a po ní jedeme na Ales. Najedeme na N106 a jedem po ní k přehradě a na paso. Tankujeme v La Grad Combe (13 l, 1,39 e/l, 18 e, ujetu 213 km, tachy 28 692 km). Cestou projíždíme hornickým městečkem, kde je muzeum. Dojedeme na paso Col-de-Jalcreste 832 m.n.m. Odsud sjíždíme dolů do Floracu. Cestou projíždíme pěkným kaňonem a také starými kamennými městečky a vesnicemi. Vjíždíme do Národního parku Des Cevennes. Dojedeme do Quezatu, kde odbočíme na D907bis směrem na kaňon Gorges-de-les-Tarn. Projíždíme staré vesnice. Jsou tu pěkné vyhlídky do kaňonů a na staré domy na skalách u řeky. Na jedné se zastavujeme společně s Italskými motokáři. Tak tu chvilku pokecáme. Pak jedeme dál a kocháme se krajinou a zatáčkami. U La-Melene se zatahuje a trochu nám sprchne. Po chvilce už je zase pěkně modro a sucho. Dojedeme do La-Rozier, kde je zase pěkně mokro. Je vidět, kudy přešel dešťový mrak. Cestou se zastavujeme ve starých vesničkách a děláme foto starých kamenných mostů, které vedou nad řekou. Z La-Rozieru se vydáváme se D29 přes kopec na Chalos-de-Montpellier-le-Vieux. Na vrcholu se vydáváme dál po D110 na Millau. Do města sjíždíme po úpatí kopce. Je tu nádherný výhled na město pod námi a na obrovský dálniční most hned za městem. Je to Viaduc de Millau s délkou 2460 m a výškou 343m. Sjedeme dolů do města a najedeme hned na D809, která vede na protější kopec. Je široká a na kopec stoupá 3mi pruhy s pěknými táhlými zatáčkami. Je ti povolená rychlost 110 km/h. Nevýhodou, je jen to, že silnice vystoupala do nadmořské výšky 800 – 900 m. Takže to tu pěkně fouká a teplota je tu jen 16°C. Navede nás k dálnici A75 u La-Cavalerie. Po té dojedeme do Lodeve, kde poznávám místo odkud jsme z hor vyjeli loni. Odbočujeme na pěknou silnici a jedeme okolo jezera Lac-du-Salagou, kde jsou červené pískovcové skály. Jedeme okolo staré vesnice na břehu jezera. O kousek dál je kemp. Přejeli jsme ho, tak se otáčíme a vracíme se zpět. Sjedeme z kopce dolů a zastavíme u recepcce. Jdeme se zeptat na ubytování. Cena za dvě osoby, dva stany a dvě motorky je 16 e. Pak už zajedeme vybrat nějaké místo a postavíme stany a dáme si kafe. Když máme všechno hotové tak se vydáváme na obhlídku opuštěné vesnice Celles. Cestou do vesnice prolézáme po červených vlnách, které tu tvoří hornina okolo jezera. Na ní rostou malé keře, kytky a tymián. Vesnice je oplocená a docela zachovalá. Prohlédneme si jí celou a zastavíme se na malém náměstí, které je hned vedle jezera. Po prohlídce se vracíme zpět do kempu. Odpočíváme v kempu u večeře.

Den 4

Úterý 24.5. 2016, 14°C, 10 h, Octon (Celles) F
Moto 28 900 km, ujetu 215 km

Vstáváme, a venku je zase pěkně modro. Po kempu pobíhají kačeny. Některé jsou tak ofrklé, že se nechávají krmít z ruky. V pohodě lezou až do stanu. Dáváme si snídani a pomalu balíme stany a ostatní věci. V 10h se vydáváme na další cestu. Jedeme okreskami na západ směrem na Bedarieux. Přijíždíme k hlavní silnici D909 vedoucí do Beziers. U hlavní silnice nacházíme benzínku. Tankujeme, ale je tu jen automat na kartu. Pumpa se sama vypne po zhruba 10 l. (12,8 l, 1,37 e/l, 17,5 e, ujetu 239 km, tachy 28 931 km). Tak to tak nějak mordujeme na jednu kartu, abychom měli aspoň nějaký benzín. Lidi s auty to po chvilce vzdávají a odjíždějí jinam. Včera nám jeden soused v kempu říkal, že na jihu Francie se stávkuje, a že tu jsou problémy s benzínem (prostě je ho málo anebo není). Míříme do města a na kraji sjíždíme na dálnici. Jedeme kousek a zajíždíme k supermarketu, kde doplňujeme zásoby jídla a podobně. Od supermarketu se vracíme na dálniční obchvat. Navede nás k dálnici A9. Jedeme na jih, podle cedulí Barcelona. Jedeme rychle a míjíme Narnourn a z dálnice sjíždíme na Leucate. Platíme mýto 2,1e. Zastavujeme za mýtem, a protože je pěkně a teplo sundáváme přebytečné oblečení. Teplota už je na 25°C. Jedeme okolo laguny po D627. Je tu několik kempu, ale je tu dost sucho a málo stromu. Dokonce vidím jeden kemp na břehu laguny, kde je jen písek a kameny. Z druhé strany je moře. Zajíždíme na parkoviště přímo u moře v Le Barcares. Najedeme na

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

D83 a jedeme zase dál, směrem zpět k dálnici. Dojíždíme do Perpignan. Zajedeme do centra a projíždíme ho. Jsou tu zácpy a popojíždíme od semaforu k semaforu. Po projetí města se vydáváme na Le Bolou po D900, která nás dovede až za město k silnici D115 Míříme na okolo Ceretu do hor. Konečně vjíždíme do Pyrenejí. Po cestě je spousta kempů. Jedeme dál až do Arles-sur-Tech, kde zastavujeme u malé benzínky přímo v centru. Mají tu dva velké psy, kteří se tu povalují, kde zrovna chtějí. Tankujeme (11 l, 1,46 e/l, 16 e, ujetu 182 km, tachy 29 113 km). Od pumpy pokračujeme asi 2km a podle cedulí zajíždíme do kempu na konci městečka. Recepce je v jeho horní části. Zajíždíme přímo k ní a jdeme se domluvit na ubytování. Cena je 15,5e. Teplota je 28°C a my jdeme postavit stany na vybraném místě v kempu. Je tu jen několik lidí. Když budujeme tábořiště, jede okolo údržbář. Informuje nás o tom, kde co je zajímavého v okolí a co stojí za návštěvu. Dozvíme se spoustu zajímavých informací. Tohle je to co na tom miluji. Člověk se doví od místních o takových místech a věcech, kam by nikdy jinak nezavítal. Mimo jiné nás informuje o kaňonu „Gorges de la Fou“, který je asi 2km daleko dál po silnici za městečkem. Jelikož už máme dnes sezení na motorce dost, rozhodujeme se tam vydat pěšky. Projdeme kempem na silnici a míříme na konec městečka. Dojdeme do prudké zatáčky, kde je odbočka do doprava do kopce. Po asi 400m dojdeme k parkovišti s několika obchody, stánků s občerstvením a suvenýry. Napravo je stánek, ve kterém se platí vstupné. Je právě 17h a zavírá se v 18h. Vypadá to, že nás už do kaňonu nepustí. Mají totiž na prohlídku nějaký čas a poslední návštěvníky pouští tak, aby se stihly do 18h vrátit zpět. Vstupné je 10e. Nakonec se mi pána podaří ukecat. Domlouváme se, že nás pustí a my půjdeme tam, kam dojdeme za 30 min a pak se otočíme a vrátíme zpět, tak abychom se vrátili v 18h. Dokonce nás pustí zadarmo. V jiném stánku dostaneme červenou helmu. Jdeme kousek po cestě a vpředu se skály uzavírají do malé průrvy. Dole teče malá říčka. U skal vstupujeme na kovovou lávku s rošty. Ty tvoří cestu kaňonem. Lávka je zasazená do stěn kaňonu. Rošty jsou děrované, takže vidíte na říčku pod sebou. Stěny kaňonu mají až 300m. Nahoře jsou zavěšené sítě, aby na návštěvníky nespadl nějaký uvolněný kámen. Je tu nějaká naučná stezka, popisující druhy rostlin a živočichů. Místy je kaňon úzký jen pro jednoho člověka a jinde má několik metrů. Je to opravdu nádherná. Kousek dál už kaňon stoupá prudčeji a okolo nás a pod námi se objevují různé vodopády a peřeje jak se voda žene dolů kaňonem. Také je tu několik jeskyní se schody z roštů, po kterých stoupáme víc a víc. Nakonec dojdeme až na poslední terasu. Cesta dál už nevede. Vzali jsme to trochu rychlejší chůzí a zabralo nám to necelých 40 min. Cesta dolů je jen z kopce a tak počítáme, že by jsme to měli stihnout za 20 min. Lepší je ale cestu si vychutnat pomalejší procházkou, zase na druhou stranu jsme to měli takřka bez turistů. Jsme poslední v kaňonu. Pán už na nás čeká u vstupu. Je 17:58h. Stihli jsme to, jak jsme se domluvili. Jdeme společně ke stánku, kde jsme dostali helmu a vrátíme jí. Ještě chvíli pokecáme s pánem. Říkáme mu, že jsme kaňon nakonec prošli celý. Dělá si srandu a říká, tak když jste ho prošli celý tak mi dejte 20e. Pak se rozloučíme a jdeme ještě do vedlejšího stánku na kafe. Posedíme, koukáme na okolní kopce se stromy a říčku pod námi. Vydáváme se na cestu zpět do kempu. Přemýšlíme, že bychom to stihly přes kopec vlevo nějakou stezkou. Je tu cedule s nápisem „Attention Serpents“. No spíš nás cedule s nakresleným hadem pobavila než cokoliv jiného. Cesta vede nahoru do kopce a je docela zarostlá. Tak se raději rozhodujeme pro návrat k silnici. Dojdeme těsně k hlavní silnici. Od kaňonu jede auto. Je to ten pán, tak mu máváme a on zastavuje. Ptá se, kam jdeme. Říkáme, že zpět do Arles. Ukazuje, že si máme nastoupit. Je to dvojmístný pickup, tak lezeme do nákladového prostoru. Bere nás až do centra města na náměstí. Vysadí nás u malého supermarketu, kde se s ním rozloučíme a poděkujeme za odvoz. Projdeme si ještě centrum, kde jsou kamenné domky a jiné staré domky s velkými okenicemi. Procházíme úzkými uličkami, zajdeme ke kostelu s vysokou věží a hodinami. Je tu i takový malý zámeček se zahradou. Projdeme se okolo a podíváme se do zahrady, kde jsou pěkně staré Vistárie. Přes centrum se vracíme do kempu. V krámu ještě něco pokoupíme. V kempu si dáme večeři a vegetíme venku v teplu.

Den 5

Středa 25.5. 2016, 18°C, 8 h, Arles-sur-Tech F
Moto 29 115 km, ujetu 171 km

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Dnes vstáváme v 8h. Venku je zataženo. Balíme stany a ostatní věci. Mezi tím se to na nebi protrhává a dělá se zase pěkně. Skočíme do města pro bagetu a dáme si snídani. Jede okolo údržbář a ptá se, kam jedeme. Dává nám tip na nějakou starou vesnici Beget. Okolo 10h se vydáme na cestu. Jedeme na paso „Col-de-la-Seille“ 1185 m.n.m. a na další „Col-de-Ares“ 1513 m.n.m. Tím se dostáváme do Španělska. Projdeme se po okolí a pak sjíždíme dolů po C38 z pasa. Najdeme odbočku GIV-5223 na Beget, jak nám doporučil údržbář z kampu. Je to asi 15km úzkou silnicí se spoustou zatáček vedoucí lesem. Dojíždíme na kraj vesnice, kde parkujeme na štěrkovém parkovišti. Převlékneme se a vydáváme se do vesnice. Vesnice je postavena v kopci u řeky. Celá vesnice je postavená z kamenů. Procházíme vesničkou a jejími kamennými uličkami s kamennými mosty vedoucí přes říčku. Nakonec zajdeme do jednoho sklepa, kde je kavárna. Dáme si tu kafe. Zjišťuji, že aspoň trochu rozumím. Španělština je dost podobná Italštině. Vracíme se stejnou cestou na vydlážděné náměstí a okolo kostela zase zpět na parkoviště. Zase se převlékáme do motorkářského a vracíme se k hlavní silnici. Po cestě narazíme na přejetého asi metr dlouhého zeleného hada. Pokračujeme v původním směru na Ripol. Projedeme přes náměstí a najíždíme na silnici N260 směrem na Puigcerdu. Stoupáme 50km na paso „Collada de Toses“ 1790 m.n.m. Je to úžasné stoupání se spoustou zatáček, které se nejprve táhnou údolím a pak stoupají po boku hory. Na pravé straně je hora a silnice je zaříznutá v jejím boku. Nalevo je údolí a pěkný výhled do okolí. Bohužel Lukáš nějak nestíhá tempo, tak na něj čekám. Zastavuje a říká, že mu vynechává jeden válec. Tak to testujeme a nemá nic vliv. Občas jede na tři, pak se zase čtvrtý chytne, a motorka sebou šubne pod nárůstem výkonu. Dojíždíme na paso a zastavujeme. Tady nahoře toho moc nevymyslíme a tak se rozhodujeme sjet z pasa dolů do města. Sjíždíme dolů spoustu zatáček. Okolo na kopcích kvetou žluté keře a všude to pěkně voní. Dojedeme až na náhorní plošinu a po rovince dojedeme do města Puigcerda. Zastavujeme a rozhodujeme se co dál. Domlouváme se, že zajedeme do kempu a vyměníme svíčky. Když jsem tu jel posledně zahlédl jsem na opačné straně města, no vlastně spíš už ve Francouzském Bourg-Madame. Obě městečka jsou spojená a prochází jimi hranice. Dojedeme ke kruhovému objezdu, ale spletu si výjezd a tak zastavujeme po kousek dál na jiné odbočce. Chcípnu motorku, protože stojíme v kopci a potřebuji se na šikmé silnici otočit. Musím kousek couvnout, kde je trochu místa. Otočíme se a chceme se vrátit zpět na kruháč. Když zmáčknu spojku, udělá to křup a spojka nemá odpor. Ani nemusím zjišťovat, co se stalo - prasklo lanko. No to je super, tak ono nestačí, že zlobí jedna, ona musí i ta druhá. Tak sjíždím na kruháč s vypnutým motorem. Nezbývá mi nic jiného, než motorku do kempu dotlačit. Lukáš jede napřed do kempu jak to jde a pak se mi vydává naproti. Tlačím moto přes hranice a na první křižovatce odbočujeme vlevo mezi domky. Dostanu se až na ulici vedoucí do kempu. Vidím recepci. Lukáš dorazí a bere mi helmu a pak jiných věcí. Když dotlačím moto na recepci, mám už toho docela dost. Hlavně ten poslední mírný kopeček mi dal docela zabrat. Neumím si představit, kdyby se to stalo někde jinde a byl by tam horší terén. No asi by to bylo o improvizaci dle okolností. Domlouváme se s majitelkou, že se tu ubytujeme a podíváme se na moto a podle toho pak zůstaneme. Povídám si s místním údržbářem a nabízí mi odvoz do servisu. Tak se domluvíme, tak že rozeberu moto a vyndám lanko. To pak vezmeme do servisu na opravu a on pro mě přijede autem. Podle zkušenosti vím, že ho ven dostanu tak za 2 hodiny. Tak se domlouváme na 18h. Rozebereme motorky, ukazují Lukášovi, jak má měnit svíčky, aniž by vypouštěl chladič. Mám to všechno dole (sedačka, nádrž, plasty, airbox, filtry asi za 1,5 hodiny. Pak jedeme do servisu ve Španělsku v Puigcerde. S majitelem Andy Maněrem, který je motokrosový závodník opravíme lanko. Chce za opravu 7e, tak mu dávám 10. Vysvětluji mu problém s druhou motorkou. Domlouváme se, že pokud nezaberou svíčky, že bychom se pak zastavili, anebo zítra ráno. Pak se vracíme zase do kempu. Lukáš už má mezitím vyměněno a dává motorku do kupy na testovací jízdu. Já vracím lanko do motorky, ale je asi o 1 cm kratší než originál. No to nastavím štelováním spojky. Šlo tam o něco hůře, ale nakonec se to podaří. Smontování a vrácení ostatních věcí je už jen otázkou chvilky. Za hodinu mám hotovo. Zkouším spojku a vypadá to, že je to ok. Řadit jde taky normálně, jen zabírá trochu jinde, než jsem zvyklý. Lukáš najde ještě zlomenou hadici (přívod paliva). Zkrátí jí, a nasadíme ji znovu na koncovku. Pro jistotu, kvůli tlaku od čerpadla bych tam pořešil ještě stahovací sponku. Zajdeme do Carefouru, který jsme zahlédli cestou do kempu. Nenašli jsme v krámě vhodnou stahovací sponku, ale vedle je autoservis. Zkusíme se na sponku zeptat ráno tam. Teď už mají zavřeno. Vracíme se zpět do kempu a zajedeme ještě pro benzín do kanystru. Chceme ještě pro jistotu zítra zkusit vyměnit benzín za ten bez Ethanolu (E10). Večer zaplatíme za kemp 15,3e a jdeme konečně relaxovat u večere a vína.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Den 6

Čtvrtek 26.5. 2016, 20°C, 8 h, Bourg-Madame F
Moto 29 286 km, ujeté 4 km

Ráno je venku zase pěkně modro. Po snídani jdeme do autoservisu za Carefourm. Vysvětlují jim, co potřebujeme a tak nám jeden ze zaměstnanců najde sponku vhodného průměru. Nasadí nám jí na hadici a rovnou i utáhne. Ptáme se, co za to chce. Dává nám jí zadarmo. Poděkujeme a ještě chvíli obdivujeme Mustanga, co tu stojí v servisu vedle nás. Pak se vracíme do kempu. Nasadíme hadici a testujeme jí, jestli někde neteče. Po natlakování nikde nic neteče, tak je to dobrý. Smontujeme moto, tak aby bylo možné jí otestovat a projet. Lukáš jí jde projet na rovinku, po které jsme včera přijeli. Vrací se po nějaké době a říká, že motorka škube stále. Jako další zkusíme vyměnit benzín. Děláme tu psí kusy s nádrží, abychom dostali ven ten původní. Pak následuje další test. Bohužel výsledek je stále stejný. Zbývá už jen cívka. Chtělo by to do Yamahy a podívat se do diagnostiky. Bohužel ta tu žádná není. Rozhodujeme se zajet do servisu k Andymu, kde jsem byl včera opravit lanko. V servisu si Andy půjčuje motorku a jde jí také projet. Když se vrací tak zajíždí rovnou dovnitř. Říkám mu, co všechno jsme udělali, tak se domlouváme, že to vyzkoušet ještě cívky. Nechceme mu blokovat mechaniku a tak se domlouváme, že to rozebereme sami a pak se na to podíváme. Po rozebrání, měříme odpor cívek a jedna má hodnoty o něco menší. Andy volá nějakému kamarádovi a ten mu zjišťuje, jaké hodnoty by cívky měly mít. Proměříme cívky a hodnoty jsou v normě i u té jedné cívky, co je má o něco menší. Prohodíme cívky mezi sebou a vypadá to, že je problém na druhém válci. Problém se vyřešit nepovede, ale cukání není tak velké jako včera. Také říká, že je to na diagnostiku. Bude to nějaký problém s elektronikou nebo cívkami. V servisu jsme celé dopoledne. Pak se rozloučíme a vracíme se zpět do kempu. Zpět v kempu všechno smontujeme. Je už docela dost hodin. Zůstaneme do zítřka. Bohužel už nestihneme projet hory, jak jsme chtěli, protože má být hezky už jen zítřka. Podle předpovědi tu má od soboty čtyři dny pršet. Další problém je cukající motorka. Lukáš jede na další test. Po návratu říká, že je to zatím docela dobrý. Tak to snad vydrží zítřejší přejezd. Vydáváme se do Španělska. Jdeme se podívat do města Puigcerda. Je 28°C. Procházíme město a jdeme se podívat na náměstí, které je na samotném vršku. Centrum města je tvořené typickými Španělskými domy s kavárnami a jinými obchody a restauracemi. Před domy jsou stoly a židle, kde můžete posedět. Zajdeme se podívat na kostel a starou zvonici. Procházíme se uličkami se spoustou obchodů. Dojdeme k levé straně, odkud je pěkný výhled na nádraží ve spodní části města. Do spodní části města vedou schody anebo můžete využít i výtahy. Za městem jsou vidět zasněžené vrcholky hor. Je to směrem na Andorru. Dojdeme na jedno menší náměstí, kde dokola stojí tři patrové úzké domky. Přízemí je tvořené krámkami, bary, restauracemi a kavárnami s podloubími. Náměstí je plné stolků a židlí. Zastavíme se tu a dáme si kafe. Pobudeme tu až do pozdního odpoledne a pak se vracíme zpět do Francie do kempu. Cestou pokoupím holkám nějaký ten sůvoš, aby měli něco ze Španělska. Zajdeme na recepci kempu, kde zaplatíme za druhou noc 15e. Zajedeme ještě na benzínku natankovat na prvním kruhovém objezdu ve Španělsku. Je to Repsol, kde tankuji (9,5 l, 1,24 e/l, 11,8 e, ujeté 174 km, tachy 29 287 km). Vracíme se zpět do kempu. Zajdeme ještě doplnit nějaké zásoby do Carefouru. Podvečer trávíme v kempu relaxem.

Den 7

Pátek 27.5. 2016, 20°C, 8 h, Bourg-Madame F
Moto 29 290 km, ujeté 393 km

Ráno vstáváme a venku už je přesně podle předpovědi. Zataženo, dneska ještě bez deště. Balíme a děláme si snídani. Zastavuje se u nás paní majitelka kempu a ptá se nás, jak to vypadá s motorkou. Vysvětlujeme jí, že je problém se zapalováním na druhém válci. Říkám, že se vydáme nazpět do Provans, kde máme auto a případně budeme jezdit někde okolo. Pro případ, že by motorka přestala jet úplně tak abychom to neměly k autu moc daleko. Domlouvám se s ní, že bych příště přijel s autem

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

až k ní do kempu a pak pokračoval v cestě dál na motorce. Říká, že to není problém. Pak se rozloučíme a po 9h už jsme sbalení a vydáváme se na cestu. Jedeme na hlavní ulici okolo Carefouru. Najedeme na N116 a jedeme po ní dál směrem na Prades a Perpignan. Silnice nejprve vede po plošině a pak stoupá na kopec. Vystoupáme na paso „Col-de-la-Perche“ 1579 m.n.m. Pak už následuje klesání. Jedeme po boku hory a napravo máme hluboké údolí. Silnice je nejdřív o třech pruzích a sem tam jsou nějaké parkoviště s výhledem do okolí. Parádní široká silnice s pěknými zatáčkami. Také je tu železnice, pod kterou podjíždíme a pak je vidět na opačné straně údolí. Jezdí po ní žlutý horský vlak. V jednom místě jede po vysokém zavěšeném mostě. Okolo je spousta cedulí na kempy. O kus dál se silnice zužuje a klikatí se údolím přes městečka a vesnice. Dojedeme do Prdes, kde už jsme dole a opouštíme Pyreneje. Po pár kilometrech se N116 mění na čtyřproudovku (dálnici), která nás dovede až na kraj Perpignanu k dálnici A9. Najíždíme na ní, míříme zpět na sever. Zatím je stále zataženo. Moje lanko funguje normálně. Zastavujeme na parkovišti a děláme so pauzu. Počasí se vybírá a je 22°C. Zastavujeme zase o 100km dál za Narbonne, kde tankujeme (11,7 l, 1,45 e/l, 17 e, ujetu 209 km, tachy 29 496 km). Po chvíli nás zase od jihu doženou mraky a zatahuje se. Dáme si kafe ze samoobslužného automatu. Lukášovi to sežere peníze a kafe nedostane. Tak zajdu za obsluhou a tam kafe vydá z jiného automatu za 2,5e. Jedeme dál a platíme mýto 8,5e. Pokračujeme na Nimes a Orange. Zase zastavujeme na pauzu a venku už je 32°C a naprosto modro. Napojujeme se na dálnici A7 a provoz pěkně houstne. Po několika kilometrech konečně opouštíme dálnici a platíme zase další mýto 4,9e. Jedeme do Pont-st-Esprit, a zastavujeme se v supermarketu na konci města. Dokupujeme zásoby a pak už dojíždíme do kempu, kde máme zaparkované auto. Majitel už na nás z terasy před recepcí mává. Ukazuje, že máme jet rovnou dál. Zajedeme na místo a postavíme stany. Pak jdu na recepci za majitelem domluvit se na ubytování a na placení. Říká mi, že tady nahoře by mělo být ještě dva dny pěkné počasí. Pak by sem mělo dorazit to, co má být v Pyreneích už zítra. No tak uvidíme. Lukášovi dnes jela motorka v pohodě. Možná má na to vliv i styl jízdy a nadmořská výška. Na dálnici toho člověk, ale moc neotestuje. Je to spíš jen o tom rychlejším přesunu, ale jinak je to nuda. Zbytek dne trávíme v kempu a vymýšlíme plán na zítra.

Den 8

Sobota 28.5. 2016, 21°C, 8 h, Pont-st-Esprit F
Moto 29 683 km, ujetu 209 km

Ráno je venku pěkně, modro jen sem tam nějaký ten mrak. Ve stanu se dělá teplo, tak vylézám a jdu si udělat něco k snídani. Na recepci si koupím čerstvou bagetu. Po snídani se vydáváme na cestu. Jedeme směrem do Pont-st-Esprit a pak míříme podle značek na Orange. Jedeme po N7 a zajíždíme rovnou do centra a jedeme se podívat na oblouk „Arc de Triomfe“. Pokračujeme dál. Venku je stále pěkně a teplo. Jedeme na Carpentras, kde před městem zastavujeme u supermarketu InterMarche a tankuji (13,4 l, 1,36 e/l, 18,3 e, ujetu 231 km, tachy 29 727 km). Lukáš netankuje. Nemají tu 98. Jedeme do města a hledáme jinou pumpu. Po cestě zahlédneme Yamahu, ale lanko nemají. Musí se objednat a stojí 88e. Problém je, že je zítra neděle a tak by lanko přišlo až někdy v úterý nebo ve středu. Tolik času nemáme a hlavně by to už asi bylo bezpředmětné. Dnes si říkám, proč jsme se v Yamaze nedomluvili na tu diagnostiku Lukášovo motorky. Pak najdeme nějakou pumpu, ale je zavřená. Cedule ukazují na nějakou další, ale taky u supráče. Lukáš se tam jede podívat a za chvíli se vrací, že tam taky nemají 98. Tak jedem za město, ale žádnou jinou pumpu už nenajdeme. Lukáš se rozhoduje se jet zpět k tomu poslednímu supermarketu a vzít tam 95 bez ethanolu. Po D942 jedeme na vesnici Mazan a stále po stejné silnici jedeme do Villes-sur-Auzon, kde silnice odbočuje do kaňonu „Gorge-la-Nesque“. Míříme nejdřív malým údolím se spoustou keřů. Postupně se stěny a okolní kopce zvedají a my se dostáváme do kaňonu. Jedem po jeho levé straně v silnici zaříznuté v kopcích. Na pravé straně je pěkně vidět do kaňonu. Před námi se stěny uzavírají a v jednom místě je vidět malé sedlo, kam míří i silnice. Silnice je docela úzká a bez jakýchkoliv svodidel. Občas je tu kamenná zídka. Potkáme tu dost cyklistů. Několikrát zastavujeme a děláme si foto. Nakonec projedeme několika malými tunely, až dojedeme do onoho sedla. Je odtud pěkný výhled zpět na celý kaňon. Chvilku tu pobudeme a sledujeme nějaké babky, jak si jedou na kolech kaňonem, jako kdyby vůbec nejdly do

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

kopce. Když projedou okolo nás, pochopíme proč. Mají totiž elektro kola. Za sedlem sjíždíme dolů a není tu skoro žádná doprava. Dojedeme do městečka Sault. Ve městě se dáváme podle značek na Mont Ventoux (1909m) po silnici D164 a D974. Silnice hned začne stoupat na kopec, nejdřív pozvolna a vede lesem. Je tu spousta cyklistů, kteří se motají naprosto všude a myslí si, že silnice patří jen jim. Jednou prostředkem silnice a nechtějí uhnout. Nějakým nadělím klaksonem a můžou se pos... Cestou nahoru nás fotí stejně jako v Alpách. Tady se jmenují „photoventoux.com“. Les postupně řídne, stromy se zmenšují, až zmizí úplně. Nakonec okolo zbydou jen holé kamenité pláně. Poslední část je docela dobrá s dlouhými rovinkami, tak se tu dá docela vyblbnout. Jen kéž by tu nebyli ty šašci na těch šlapadlech. Dojedeme k vysílači, kde zaparkujeme a jdeme se podívat na výhled z kopce. Když parkujeme tak tu prudí jeden čecháček, že prý nevyjede. Stejně nikam nejel, jen klasicky po česku musí prudit všude jak je na to zvyklý. Prostě Český idiot. Chce po mě jedem kluk na kole udělat foto. Tak ho vyfotím. Pak chvíli pokecáme. Je z Indonésie. Pak jedeme o kus níž, kde je restaurace. Docela to tu fouká, ale dáme si tu kafe. Venku je trochu zataženo, ale jinak je to super. Po kafi sjíždíme zase dolů a po cestě se zase otepluje na 33°C. Dojedeme do Vaison-la-Romaine, kde jsou naskládány kameny v poli (Jardin-des-Neuf-Damoiselles). Dál se už držíme značek na Bollene a po chvíli jsme zase v Pont-st-Esprit. Zase zajedeme k supermarketu doplnit zásoby na večer a ráno. Po nákupu jedeme rovnou do kempu, kde strávíme podvečer a zbytek dne. K večeru přijedou nějací sousedé z Holandska. Kluk s holkou, ale jsou takoví divní. V autě nic nemají, jen vytáhnou stan a postaví ho tak nějak napůl. Ona je v nějaké koženke a má na sobě kozačky. V tom teple to musí být docela nářez. Seberou se, a jdou do restaurace na recepci. Po návratu rovnou zalezou do stanu a hotovo. Očista žádná no to musí být docela slušnej humáč.

Den 9

Neděla 29.5. 2016, 23°C, 9 h, Pont-st-Esprit F
Moto 29 892 km, ujeté 232 km

V noci přichází bouřka. Nejdřív se jen blýská a pak se spouští i slejvák. Rány jsou to pěkné a je to tady přímo nad námi. Chvilíkem je světlo jak ve dne. Stan je v pohodě, jen se občas trošku hýbe ve větru. Všechno je v suchu i při takovémto slejváku. K ránu pak přestává pršet, a když vstávám tak už neprší vůbec. Je zataženo, tak předpověď docela vyšla. Další dny už má být tak, že jeden den polojasno a pak zase déšť. Děláme si snídani a vylézají sousedé. Koženka má zase na sobě to samé, v čem včera přijela. Natáhne kozačky a odběhne na WC, nemá ani ručník. Zmuchlají mokry stan, hodí ho do kufru auta a odjíždějí. Docela hlína. Občas se přizene krátká přeháňka. Motáme se okolo stanu v kempu a čekáme. Podle předpovědi by to mělo být od 11h lepší. Před 11h se oblačnost začíná zvedat a dělá se jasno. Také se otepluje. Nasedneme na moto a vydáváme se na dnešní cestu. Jedeme kousek na Pont-st-Esprit a na první křižovatce se vydáváme po D901 na Barjac. Silnice je také docela zajímavá se spoustou zatáček. Před Barjackem se dostáváme do oblačnosti a drobně kape. Z města se vydáváme po D979 na Ales. U Rochegude najíždíme na D16 a jedem po ní až na kruhový objezd, kde je parkoviště se skálou. Zastavujeme a děláme si pauzu. No vlastně se spíš schováváme pod malou stříškou, zatímco drobně prší. Také je tu nějaká rodinka co tu trénuje lezení po skále. Když přestane, pokračujeme dál a dojedeme do města Ales. Najedeme na hlavní silnici a zastavujeme u benzínky kde tankujeme (13 l, 1,38 e/l, 18 e, ujeté 229 km, tachy 29 956 km). Dáme si ti kafe. Od pumpy se vracíme po hlavní kousek na sever a najedeme na D906 a míříme po ní na Villefort. Silnice po chvíli stoupá a mění se v takovou horskou silnici táhnoucí se po kopcích. Je to ale naprostá paráda. Nejdříve je úzká a prochází údolím se spoustou stromů a spoustou malých vesnic. Silnice je sice mokrá po dešti, ale jinak je to v pohodě. Zastavujeme v malé vesnici Genolhac, kde di Lukáš jde koupit něco do místní pekárny. Kousek za vesnicí silnice osychá. Silnice z Genolhacu do Villefortu je naprostá paráda. Rozšiřuje se, má perfektní povrch a dlouhými táhlými zatáčkami. Většinou je i dobře přehledná a provoz je tu minimální. Musím si to dát ještě jednou. Na chvíli se tu zastavíme a koukáme se po okolí a na zelená údolí pod námi. Táhne se tu několik silnic souběžně vedle sebe. Můžete jet jednou na sever, pak přejet na druhou a zase zpět na jih. Dá se tu jezdit až až. O kousek dál je křižovatka. Vlastně je to kruhový objezd s dvěma silnicemi doprava. Jedna vede zpět údolím D51 a druhá

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

D901 vede přes kopec do Národního parku Ardeche do Vans. Silnice pomalu stoupá na další kopec a nakonec dojedeme na paso „Col-du-Mas de l'Aire“ 846 m.n.m. Z malého pasa pak sjíždíme dolů do údolí do Prales Forest Domanaile du Mas de L'Ayre. Je to pěkná cesta zase naprosto jinou krajinou. Projíždíme přímo přes les a sjíždíme až do města Les Vans. Z Vansu už se držíme podle značek na Barjac. Jedeme okreskami podle navigace po D202 a D196 přes jedno malé paso „Col-de-la-Serre“ 371 m.n.m. Těsně před vrcholem je nějaké auto spadlé do příkopu a na vrcholu je nějaký zásobník na vodu. Dojedeme do Barjacu a vrátíme se do Pont-st-Esprit stejnou cestou jako ráno. Kousek před městem je bouračka a dopravu tu řídí četníci. Zajíždíme do města, ale je tu dnes všechno zavřeno. Na kruháci dělá psí kusy nějaký dědek v autě. Říkám si, že je docela nebezpečný. Samozřejmě, že přednost nedává, ale když jsem viděl, co tu vyvádí, tak jsem s tím tak nějak i počítal. Naštěstí mě nedostal. Tak jsem mu nadělil slušně klaksonem a pak už se vrátíme do kempu. Uděláme si jídlo a trávíme tu zbytek dne. Venku je už zase pěkně a tak je to docela paráda. Lukášovi motorka stále škube. Je to asi o režimu jízdy. Jakmile přijdou na slovo kopce a zatáčky, tak to začne zlobit víc. Naproti zaparkoval nějaký soused z Německa. Má kabriolet a za ním si táhne karavan. Taky dobrý. Když zaparkuje, vyndá z karavanu motorku. Docela nás pobavil. Zastaví se na kus řeči. Doporučuji mu dát si projížďku kaňonem Ardeche. Původně neměl projížďku v plánu, ale nakonec se oblékl a vyrazil. Vrací se až za tmy a hned běží poreferovat svoje zážitky. Říká, že je to naprostá paráda. Kecáme a probíráme zážitky. Jede ze Španělska asi po měsíci.

Den 10

Pondělí 30.5. 2016, 21°C, 9 h, Pont-st-Esprit F

Moto 30 124 km, ujet 288 km

Ráno je venku pěkně a docela teplo. Od severu se sem blíží nějaké mraky. Pomalu se oblékáme. Pokecáme ještě se sousedem. Mámě ještě sice pár dní k dispozici, ale vzhledem k předpovědi počasí je to ani náš poslední den na moto. Počítám, že už i dnes to bude asi na hraně. No, ale uvidíme. Podle předpovědi se má zkazit počasí okolo 14h. Dáme si jen čaj, protože k jídlu nic nemáme. Nasedneme na motorky a vydáváme se směrem na Bagnos-sur-Cèze po N86 přes Pont-st-Esprit. Dojedeme na okraj města, kde je odbočka na D6 směr Ales. Dojedeme po hlavní silnici až na kraj města. Silnice je to rovná a cesta je tak dost rychlá. Zastavujeme na okraji u nějakého supermarketu, kde si koupíme něco k snídani. Je pěkně, svítí slunce a teploměr už ukazuje 25°C. V dálce za městem jsou vidět hory a na nich se povalují černé mraky. Zajedeme ještě natankovat (13,5 l, 1,37 e/l, 18,5 e, ujet 233 km, tach 30 189 km). Z Ales jedeme po D50 a pak D129 do Anduze. Je to malé pěkné městečko postavené okolo malé řeky. Je tu spousta kempů. Podle značek míříme na Saint-Jean-du-Grad po D907. Pokračujeme směrem na Florac do Národního parku Cévennes. Odbočujeme kousek před městem Florac na silnici D983 a dojedeme na paso „Col-du-Rey“ 992 m.n.m. Jedeme napříč horami, které mají okolo 1000 m.n.m. Bohužel se zatahuje a začíná pršet. Míříme přes park na silnici N106. Jedeme úzkými silničkami po vrcholcích hor. Jedeme po D13 a když se spouští pořádný cedák projíždíme zrovna vesničkou, kde je objížďka. Projdeme jí a za vesnicí se schováváme pod střešou u nějaké hasičárny. Dojedeme ke sjezdu někde uprostřed lesa. Moc značené to tu není. Jedeme po D984 a pak po D29. Klesáme dolů do údolí k řece a statní silnici. Při sjezdu přestává pršet a silnice osychá. Kopce jsou vysoké a špatné počasí se tu v nich drží. Dole přejedeme most a vyjíždíme na hlavní silnici u La-Rivière. Kousek míříme na Ales a hned zase odbočujeme doleva po D29 přes další hory. Dělal tu nový asfalt a tak je tu spousta šterku. Vyjedeme na paso, kde je křižovatka s D35. Jedeme směrem na Ales k D906 po které jsme jeli včera. Dojíždíme za Postes, kde odbočujeme na D59 na Les-Mages a dojíždíme do St.-Ambroix. Jedeme zase dalšími okreskami na Barjac. Po cestě si děláme pauzu. Lukáš se tu povaluje na asfaltu před motorkou...asi umírá. Zbytek cesty do Barjacu dojedeme po D901. V Barjacu se zase zastavíme v supermarketu, abychom doplnili zásoby. Rozhodují se vzít to zpět do kempu malou zajížděnou přes kaňon Ardeche. Lukášovi motorka stále trochu škube a tak pojedou do kempu rovnou po hlavní silnici vedoucí do Pont-st-Esprit. Já mířím dál na Vallon-Pont-de-Arc, kde odbočuji do kaňonu. Projedu po D290 celý kaňon. Výhodou je, že už je podvečer a tak je tu minimum lidí i aut. Jede se opravdu parádně. Užívám si každý z 50 km, které

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

kaňon měří. Špatné počasí zůstalo v horách a tady už je zase klasika, pěkně a modro. Projedu celý kaňon a dojedu k hlavní silnici, odkud se vracím rovnou do kempu. Lukáš už je na místě. Pomalu uklízíme nezbytné věci do auta. Uděláme si něco k večeři. Kolega Němec už je pryč. Nakonec naložíme i motorky na vozejk. Ráno pak už dobalíme jen to nejnnutnější a vydáme se na zpáteční cestu. Kemp se dnes nějak vylidnil.

Den 11

Úterý 31.5. 2016, 18°C, 8 h, Pont-st-Esprit F

Moto 30 412km, ujetu 0 km

Auto 267 712 km, ujetu 507 km

Venku prší, ale není to nic hrozného. Teda pro balení. Dobalujeme věci a dáváme si snídani. Jdu za majitelem kempu zaplatit 57e za pobyt. Rozloučíme se s majitelem a pak dobalíme poslední věci. V 9:30h se vydáváme na cestu. Z kempu se vydáváme směrem na Aubenas. Hned v další vesnici tankujeme u malé benzínky hned vedle silnice (37,3 l, 1,33 e/l, 50 e, ujetu 10 km, tachy 267 722 km). Jedeme dál ještě malý kousek obyčejnými silnicemi. U dalšího nájezdu najíždíme na dálnici a už definitivně míříme na sever. Cestou zastavujeme na jedné benzínce na kafe. Přes parkoviště prochází zrovna 45 rovnoběžka. Uděláme tu nějaké foto. Na pumpě zlobí automat na kafe. Je jich tu několik s dotykovou obrazovkou. Můžete si vybrat, co chcete a automat se o to pak už postará sám. Já kafe dostanu, ale Lukášovy schramstne peníze a nic mu nedá. Chce odejít, ale to zase ne. Zajdu za obsluhou pumpy a vysvětluji jí co a jak. Paní Lukášovi vrátí peníze z kasy. Může si pak koupit kafe v jiném automatu. Venku se zatáhlo a pěkně prší. Dělá se taky slušná zima. Předpověď počasí vyšla dokonale. Jedeme zase dál a před Lyonem platíme mýto 13e. Jedeme okolo města po obchvat A46 směrem na Paříž. Odbočujeme až na severu za městem na silnici N83 směr Bourg-en-Bresse. Cestou stále prší a ochlazuje se na 15.5°C. Pokračujeme na Lons-le-Sauniers. Venku je zataženo a šedivá mlha jako u nás. Okolní pole jsou podmáčená, všude stojí voda v obrovských loužích. Potoky jsou pěkně rozvodněné a všude se valí voda. Vypadá to, že tady už nějakou chvilku prší. Míříme na Besancon a cestou se zastavujeme u známého supermarketu. Venku stále leje je 13°C a všichni tu mají bundy. Docela pěkný rozdíl oproti Provans a jihu Francie. Nakoupíme zásoby na dnešní den a zítřek. Dojíždíme do Besanconu, který projedeme po obchvat a hned se napojíme na dálnici. Nebe před námi je konečně trochu světlejší, ale stále ještě poprchává. Míříme na Mulhouse. Před Belfortem sjíždíme z dálnice a platíme mýto 7,6e. Odbočujeme do města a najednou se dělá pěkně. Je modro a teplota stoupla na 18°C. Projedeme centrum, protože jsme sjeli z dálnice na druhém konci města. Zajedeme rovnou do kempu u jezera. Jdeme se ubytovat. Kluk na recepci nám napočítá 23e. Nějak se mi to nezdá, neodpovídá to ceníku. Zajedeme na místo, kde si postavíme stany, Pak se vracím na recepci. Zjišťuji, že kluk má naučené anglické fráze a tím končí. Prostě se s ním nedomluvíme. Píšu mu to na papír a tak konečně zavolá vedoucího nebo majitele. Ten to přepočítá a dostaneme se na správnou cenu 19e. Vyplatí mi rozdíl. Zbytek dne trávíme v kempu, kde si uděláme něco k jídlu, dáme koupel a tak podobně.

Den 12

Středa 1.6. 2016, 15°C, 8 h, Belfort F

Auto 268 219 km, ujetu 697 km

Moto 30 412km, ujetu 105 km

Vstáváme a venku je pěkné modré nebe na jedné straně a na té druhé jsou vidět zase mraky. Děláme si snídani a balíme věci. Odjíždíme a vracíme se zase na dálnici. Po asi 10 km přijíždíme

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

k poslednímu mýtu, kde platíme 2,8e. Projedeme okolo Mulhouse a míříme na most přes Rýn. Přejeme na druhou stranu a jsme v Německu. Vydáváme se zase směrem na sever na Freiburg a dál na Karlsruhe. Zastavujeme na benzínce, kde tankujeme (27,6 l, 1,09 e/l, 30 e, ujeto 627 km, tachometer 268 349 km). Zajdeme si na kafe. Je pěkně a docela i teplo. Vracíme se zase na dálnici, ale po chvíli se dostáváme do pěkné zácpy. Popojíždíme a najednou se nám rozsvěcí kontrolka hladiny chladící kapaliny. No tak ještě tohle. Copak už toho nebylo dost. Dojedeme k prvnímu parkovišti a dolíváme vodu. Ještě, že tu máme petlašky s vodou. Za spodu je několik kapek, ale nic hrozného. Ani není na zemi louže. Zajdeme do restaurace co je tu na parkovišti, doplnit vodu pro další případ potřeby. Pokračujeme dál v cestě. Odbočujeme na A6 směr Heilbronn a Norimberk. Kousek za Heilbronem zase začíná pršet a silnice je zase mokrá. Prší asi 50 km před Norimberkem. Zastavujeme zase na pauzu a zase doleváme vodu. Venku už je zase zataženo a v Norimberku prší. Míříme po dálnici směrem na Plzeň. Venku je konečně zase sucho, ale černo. Kousek před Rozvadovem nás chytá bouřka a pěkný slejvák. Přejedeme hranici a sjedeme na prvním exitu. V Přimdě tankujeme (10,8 l, 27,8 Kč/l, 300 Kč, ujeto 467 km, tachometer 268 816 km). Jedeme dál na Bor. Venku konečně přestává pršet, ale je 11°C. Najíždíme na 21 směrem na M. Lázně. Jedeme na Bečov a zase prší. Projedeme Karlovy Vary a leje pořád. Dojíždíme k Lukášovi domu. Zaparkujeme v garáži, kde sundáváme motorky z vleku. Čekáme a koukáme na předpověď počasí. Pak se to protrhá a konečně přestává. Nasedám na motorku. Je už 20h a já se rozloučím s Lukášem a vydávám se na poslední kus cesty. Vracím se na hlavní silnici 13 a jedu po ní na Klášterec. Hned zastavuji u pumpy a tankuji (10 l, 30 Kč/l, 300 Kč, ujeto 5 km, tachometer 30 417 km). Silnice je mokrá a usychá až za Kláštercem. V Chomutově je už sucho a nebe je protrhané. U Mostu jsou vidět blesky a šedivě černou oblast u Bořně. Rozhoduji se to objet směrem na Bílinu a domu to vzít přes kopec. U Libčevse se zatahuje a začíná zase pršet. Tak jsem tomu neutekl. Muselo mě to chytit aspoň na těch posledních několik km. Domů dojíždím v docela pěkném dešti. Zajedu hned pod pergolu, kde sundám bágly. Pak zaparkuji moto a zbytek musí počkat do zítřka, protože už je 21:30h.

Závěr

Auto 268 916 km, celkem ujeto 2 396 km

Moto 30 517km, celkem ujeto 2 050 km

Dohromady jsme najeli 4 446 km

Letošní cesta byla zajímavá a tentokrát i dost komplikovaná co se týče drobných problémů. Vyzkoušeli jsme si, jak je řešit a díky pomoci ochotných místních lidí jsme to nějak zvládli.

Neprošli jsme to, co jsme chtěly a co jsme původně plánovaly. Zase máme aspoň cíl a motivaci pro uskutečnění druhé cesty a projet Pyreneje podle původního plánu. Snad se to povede příští rok na jaře. Sledujte mé další cesty a určitě se dozvíte, jak to dopadlo.

Po návratu, dal Lukáš motorku do servisu a na diagnostice se zjistila vadná cívka na druhém válci. Po výměně je všechno jak má být.

Já po návratu ještě do léta používal stále opravené spojkové lanko – kvalitní oprava. Nakonec jsem ho vyměnil za originál.